

ALLES BEGON

... TOEN
PAULIEN EEN
PRATENDE
POP KREEG

Paulien zocht naar de knop om Bellefleur af te zetten.
 Liever een stomme pop dan een stoute pop.
 Maar er zat helemaal geen knop aan Bellefleur.
 Vast een foutje, dacht Paulien, we moeten Bellefleur inruilen
 voor een goed exemplaar.
 Toen herinnerde ze zich dat haar ouders geen bonnetje
 hadden gekregen.
 Ze zou de pop niet kunnen ruilen.
 Wat moest ze met dat brutale ding?
 Weggooien?
 Nee, dat kon ze niet over haar hart krijgen.
 Plakband over de mond?
 Nee, dat kon ze Bellefleur niet aandoen.
 'Liggen die brave hersentjes
 van je in de knoop?' vroeg Bellefleur
 met een allerliefst stemmetje.
 Voor het eerst in haar leven voelde
 Paulien iets wat op boosheid leek.
 Klein gemeen ding, dacht ze.
 Dat was het ergste wat ze ooit
 over iets of iemand had gedacht.

'Ik ga met je naar de winkel,' zei ze toen. 'De verkoper is
 vast heel eerlijk. Hij neemt je wel terug.'
 De pop giechelde.
 'Natuurlijk, en dieven lenen gewoon even je spullen en
 bankrovers brengen gestolen geld altijd met intrest terug.
 Hou toch eens op met dat brave gedoe. Zo geraak je nooit
 ergens. Jij moet echt stouter worden.'
 'Ik vind mezelf prima zoals ik ben,' antwoordde Paulien.
 'Waarom zou ik stout willen zijn?'
 'Omdat we de wereld gaan veroveren, jij en ik!'

WE GAAN
DE WERELD
VEROVEREN!